

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักการจัดระเบียบการบริหารประเทศ นิยมแบ่งเป็น 3 หลัก คือ หลักการรวมอำนาจ (Centralization) หลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentration) และหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หลักการรวมอำนาจ หมายถึง หลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยรวมอำนาจในการบริหารไว้ส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม และมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยบริหารราชการส่วนกลางขึ้นตรงต่อกันตามระดับชั้นของการบังคับบัญชา และเป็นผู้ดำเนินการบริหารราชการทั่วราชอาณาจักร ลักษณะสำคัญคือ มีการรวมกำลังทหาร และการรวมกำลังตำรวจให้ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง เพื่อให้การบังคับบัญชาเป็นไปอย่างเด็ดขาดและทันทั่วทั้งที่มีการรวมอำนาจวินิจฉัยสั่งการไว้ในส่วนกลาง รวมถึงการมีระบบของลำดับชั้นของการบังคับบัญชา ส่วนหลักการแบ่งอำนาจการบริหารนั้นเป็นหลักการที่การบริหารราชการส่วนกลางได้แบ่งอำนาจการวินิจฉัยและสั่งการบางส่วนไปให้ราชการส่วนภูมิภาค โดยมีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจตัดสินใจในการแก้ปัญหาตลอดจนริเริ่มดำเนินนโยบายในกรอบของรัฐที่วางไว้ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติได้รับการแต่งตั้งไปประจำตามเขตการปกครอง เช่น จังหวัด อำเภอ โดยได้รับงบประมาณจากส่วนกลาง และการบริหารภายใต้ นโยบายและวัตถุประสงค์ของรัฐบาล และสุดท้าย คือ หลักการกระจายอำนาจ ซึ่งเป็นการที่รัฐได้มอบอำนาจปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่นที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง ให้ไปจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยมีอิสระตามสมควร เป็นการมอบอำนาจให้ทั้งในด้านการเมือง การบริหาร เป็นเรื่องของท้องถิ่นที่มีอำนาจ จะกำหนดคนนโยบายและควบคุม การปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของท้องถิ่นรวมถึงอำนาจในการจัดเก็บรายได้ตามที่รัฐอนุญาตเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่างๆ (โกวิทย์ พวงงาม. 2548 : 35-38)

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสภาพตำบลเมื่อได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายแล้ว จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายและ จำเป็นต้องดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจากรายครัวในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น หมู่บ้านละสองคน และกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

คนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามมาตรา 45 และมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 เพื่อเข้าไปทำหน้าที่บริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้นายอำเภอเป็นผู้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลและสมาชิกสภาตำบล พ.ศ. 2538 ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตน องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่มีคณะผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในท้องถิ่นเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและมีองค์กรสภาท้องถิ่น มีเขตพื้นที่ในการบริหารและความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ให้ มีสถานิติบุคคลเพื่อผลสมบูรณ์ในการทำการก่อบริการ มีรายได้ มีอำนาจในการจัดงบประมาณและความรับผิดชอบในการปกครองตนเอง โดยมีรัฐบาลที่คอยกำกับดูแลระดับนโยบายทั่วไปภายใต้กฎหมาย ระเบียบ คำสั่งของรัฐบาลกลาง ตามหลักการกระจายอำนาจ (จรัส สุวรรณมาลา, 2541 : 12)

องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินงานทั้งในด้านการพัฒนาตำบลและภารกิจที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมาย กล่าวคือ มาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และ มาตรา 67 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำ 9 ประการ ได้แก่ จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาสีตปะ จารัตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร (ชวงส์ ฉายบุตร, 2539 :145)

การดำเนินงานด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังมีปัญหา บางประการหน่วยงานที่สำคัญคือ สถาบันดำรงราชานุภาพ (2539 : 20-22) ได้ศึกษาบทบาทและความสัมพันธ์ของส่วนราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพบว่าทั้งประชาชนและข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ยังไม่เข้าใจในรายละเอียดซึ่งมีผลทำให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น การประสานงาน การช่วยเหลือสนับสนุนและความเกี่ยวเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่เกิดปัญหา

และโกวิทย์ พวงงาม (2548 : 257) ได้สรุปวิเคราะห์ปัญหาและการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ไม่ชัดเจน ไม่คำนึงถึงฐานะการคลังและขีดความสามารถทางการดำเนินงาน รวมถึงทักษะด้านเทคนิคต่างๆ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมากที่มีรายได้น้อยและขาดความรู้ทางเทคนิค ไม่สามารถดำเนินกิจการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความศรัทธาของประชาชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลตลอด ทั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่เข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ รวมถึงการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่นั้นๆว่าจะดำเนินการได้อย่างไรหรืออาจกล่าวได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดทักษะในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ขาดผู้มีที่จะแนะนำการทำงานตามอำนาจหน้าที่ที่เป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย และปฏิบัติได้

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กได้รับผิดชอบพื้นที่ประมาณ 77 ตารางกิโลเมตร มีหมู่บ้าน 16 หมู่บ้าน จำนวนประชากร 9,725 คน และจากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่าประชาชนยังต้องการให้มีการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เพิ่มเติมอีกหลายโครงการ ไม่ว่าจะเป็นด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านความสะอาดของหมู่บ้าน ด้านการส่งเสริมอาชีพของประชาชน ด้านการพัฒนาสตรีและด้านการส่งเสริมศิลปและวัฒนธรรม ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวอยู่ในรูปแบบของการทำหนังสือร้องขอผ่านคณะกรรมการหมู่บ้านซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของหมู่บ้านในการดำเนินงานด้านต่างๆ ของหมู่บ้าน (องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง, 2553 : 27-29)

คณะกรรมการหมู่บ้านเป็นกลุ่มบุคคลภายในหมู่บ้านที่ได้รับแต่งตั้งจากนายอำเภอตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งประกอบด้วย กรรมการ โดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีหน้าที่หลักในการรักษาความสงบเรียบร้อยพัฒนาหมู่บ้าน ส่งเสริมเศรษฐกิจพัฒนาสิ่งแวดล้อม สตรี เด็ก ผู้สูงอายุ และด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (กรมการปกครอง, 2551 : 23)

อย่างไรก็ตามเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีผลโดยตรงต่อประชาชนภายในเขตรับผิดชอบ และการที่จะได้ทราบว่าการบริหารส่วนตำบลหนองแวงได้ดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าด้านใดมีการดำเนินงานอยู่ในระดับใด และควรปรับปรุงด้านใด จึงเป็นสิ่งที่น่าจะได้รับการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น และผู้ที่จะสามารถแสดงความคิดเห็นได้ดีน่าจะเป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน

ในเขตรับผิดชอบ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่
รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของ
คณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาเสนอต่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วน
ตำบลหนองแวงใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้มีความ
เจริญก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามประเภทและ
ที่อยู่อาศัยของคณะกรรมการหมู่บ้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมุติฐานของการศึกษา

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัด
กาฬสินธุ์ อยู่ในระดับปานกลาง
2. คณะกรรมการหมู่บ้านที่มีประเภทและหมู่บ้านที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็น
ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. เนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
หนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามหน้าที่ที่ต้องกระทำซึ่งบัญญัติไว้ใน

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 รวม 8 ประการ ได้แก่
(องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง. 2553 : 40)

ประการที่ 1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

ประการที่ 2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้ง
กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ประการที่ 3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

ประการที่ 4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ประการที่ 5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ประการที่ 6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ประการที่ 7 คู่ครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประการที่ 8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี
ของท้องถิ่น

ประการที่ 9 เป็นการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรร
งบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร ซึ่งไม่ได้นำมารวมในการศึกษาครั้งนี้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 235 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง. 2553 : 36)

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้านในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้สูตรการคำนวณ
ของยามานะ (Yamane. 1973 : 727) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 149 คน

3. ระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้ ระหว่างเดือนมกราคม – เดือนมีนาคม 2554

4. ตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการหมู่บ้านจำแนกตาม

4.1.1 โดยตำแหน่ง

4.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิ

4.1.3 หมู่บ้านที่อยู่อาศัย จำนวน 16 หมู่บ้าน

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง
อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 ประการ

กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้สรุป
กรอบแนวคิดในการศึกษา ดังแผนภูมิที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

<p>ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการหมู่บ้าน จำแนกตาม</p> <p>1.ประเภทของคณะกรรมการหมู่บ้าน ได้แก่</p> <p>1.1 คณะกรรมการหมู่บ้าน โดย ตำแหน่ง</p> <p>1.2 คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>2.ที่อยู่อาศัยของคณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 16 หมู่บ้าน</p>	<p>ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองแวง 8 ด้าน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.ด้านจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก 2. ด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน ที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอย 3. ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ 4.ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม 6. ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 7. ด้านการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8. ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
--	---

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

นียมศัพท์เฉพาะ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ 8 ประการ ตาม พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ. ศ. 2546 ดังนี้

1. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการสร้างถนนครบทุกสาย มีการซ่อมแซมรักษาถนนให้ใช้ได้ทุกฤดูกาล มีการสร้างถนนคอนกรีตทุกสาย และมีการประเมินการบำรุงรักษาถนนเป็นประจำ

2. การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการเก็บขยะมูลฝอยทุกวัน มีการจัดบริการรถตุ๊กตุ้ม มีการทำความสะอาดถนนทุกสายมีการทำความสะอาดที่สาธารณะ มีการจัดหาภาชนะรองรับขยะอย่างพอเพียง และมีการจัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาด

3. การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการกำจัดขยะกลายเป็นประจำ มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี มีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญเช่น โรคไข้เลือดออก โรคฉี่หนู โรคเอดส์ เป็นประจำทุกปี มีการจัดอบรมการป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญเช่น โรคไข้เลือดออก โรคฉี่หนู และโรคเอดส์ และมีการจัดหาสามัญประจำบ้านสำหรับผู้ป่วย

4. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ จัดให้มี วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดับเพลิง มีการจัดอุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากน้ำท่วม มีการจัดศูนย์รับแจ้งและประสานความช่วยเหลือผู้ประสบเหตุสาธารณภัย และมีการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้ว

5. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการสนับสนุนงบประมาณแก่โรงเรียนหรือสถานศึกษา

มีการจัดโครงการอาหารกลางวันให้กับนักเรียน มีการจัดกิจกรรมทางศาสนาในวันสำคัญต่าง ๆ และมีการจัดงานประเพณีท้องถิ่นทุกปี

6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง องค์กรการบริหารส่วนตำบลหนองแวงได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ วันมีการสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรี เด็ก และเยาวชน มีการจัดช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน มีการช่วยเหลือสงเคราะห์คนชราอย่างทั่วถึง มีการจัดกิจกรรมให้เด็กก่อนวัยเรียน และมีการเชิญกลุ่มสตรีกลุ่มเยาวชนในเขตพื้นที่เข้าไปมีส่วนร่วมในงานด้านพัฒนาตำบล

7. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง องค์กรการบริหารส่วนตำบลหนองแวงมีการรณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้และแหล่งน้ำธรรมชาติ มีการจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้เป็นประจำทุกปี และมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

8. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง องค์กรการบริหารส่วนตำบลหนองแวงได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการจัดงานประเพณีความเทศกาลเป็นประจำ มีการส่งเสริมการให้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ตามนโยบายของรัฐบาล มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณี มีการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์และรณรงค์ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น และมีการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์การสืบทอดประเพณีหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานด้านความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมซึ่งความคิดเห็นอาจได้รับการยอมรับหรือมีการปฏิเสธจากผู้อื่นในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์กรการบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง กลุ่มบุคคลภายในหมู่บ้านที่ได้รับแต่งตั้งจากนายอำเภอตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่หลักในการรักษาความสงบเรียบร้อย พัฒนาหมู่บ้าน ส่งเสริมเศรษฐกิจ พัฒนาสิ่งแวดล้อม สตรี เด็ก ผู้สูงอายุ และด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ หมายถึง คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 16 หมู่บ้าน

ประเภทของคณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง การแบ่งคณะกรรมการหมู่บ้านออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กรรมการโดยตำแหน่ง คือ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำกลุ่มบ้าน ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่น ผู้นำกลุ่มหรือกลุ่มกิจกรรมที่มาจากการรวมตัวกันของสมาชิกภายในหมู่บ้าน

และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นคณะกรรมการหมู่บ้านจากที่ประชุมของชาวบ้าน ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 16 หมู่บ้าน

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสนเทศที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ จะนำเสนอผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ปรับปรุงการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY